

Fastlags söndagen

Söndagen den 11 februari

Jesus samlade de tolv omkring sig och sade till dem:

”Vi går nu upp till Jerusalem, och allt som profeterna har skrivit om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Han skall utlämnas åt hedningarna, de skall håna och skymfa honom och spotta på honom, och de skall prygla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.”

Av detta begrep lärjungarna ingenting. Vad han menade var fördolt för dem, och de kunde inte förstå vad han sade.

När Jesus närmade sig Jeriko satt där en blind vid vägkanten och tiggde. Han hörde en folkhop komma på vägen och frågade vad som stod på. Man talade om för honom att Jesus från Nasaret gick förbi, och då ropade han:

”Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.”

De som gick främst sade åt honom att vara tyst. Men han ropade ännu högre:

”David son förbarma dig över mig.”

Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus: ”Vad vill du att jag skall göra för dig?”

Han svarade: ”Herre, gör så att jag kan se igen.”

Jesus sade: ”Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig.”

Genast kunde han se, och han följde Jesus och prisade Gud.

Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.

Lukas 18: 31 - 43

Vilka konsekvenser ger din TRO i ditt liv?

Tänk efter en stund innan du svarar; ”När och hur har din tro hjälpt dig...”

För det är väl så för oss var och en att vår tro verkligen har hjälpt oss...

Att du och jag kan berätta om situationer eller händelser där vår kristna tro verkligen har hjälpt oss...eller hur? Att den tro vi bekänner och som förhoppningsvis präglar våra liv också är en konkret och påtaglig hjälp!

Det är åtminstone det budskap och det vi kan förvänta oss utifrån många vittnesbörd och berättelser vi kan läsa eller får höra. Men om så inte sker eller om vi inte får trons hjälp ”i prövningens stund”, vart vänder vi oss då? Beror det då på att min tro inte är tillräcklig ”stark och stor”?

I söndagens bibeltext försöker människorna kring Jesus tysta den blinde mannens rop om hjälp i stället för att hjälpa honom. Man kan tala om en förlamande tystnad. Men mannen ger sig inte, han ropar ännu högre: ”*Förbarma dig över mig!*”

Ett förtvivlans rop om hjälp i den mörka tillvaro han lever i och som omgivningen förstärker genom att försöka tysta honom.

Bibelberättelsen beskriver en konkret historisk situation, men beskriver faktiskt hur vi idag kan och får uppleva trons konsekvenser i vårt liv. Att TRON öppnar våra andliga ögon så vi kan ”SE” och uppleva ett andligt möte som kan ge oss både livsinnehåll och livsmening. Bibeltexten beskriver det som händer så här:

”Genast kunde han se och han följde Jesus och prisade Gud”

Mötet fick med andra ord omedelbara konsekvenser för den blinde mannen och det bekräftar Jesus med orden: ***”Du kan se igen. Din Tro har hjälpt dig!”***

Att se tillvaron och livet med öppnade ögon, och inte bara det utan konsekvenserna innebar för honom att han beslutar sig för och ***”följer Jesus och prisar Gud!”***

Där vår livsvandring och livsinställning präglas av att Tro och Handling blir ett och hjälper oss människor att fullgöra det som Hebreerbrevets författare sammanfattar och beskriver med följande ord:

*Tron är grunden för det vi hoppas på;
den ger oss visshet om det vi inte kan se.*

*I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud
och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.*

Hebreerbrevet 11: 1 och 3

*Låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger,
all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss.
Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.*

Hebreerbrevet 12: 1b – 2a

